

[Justitsministeren.]

lem i at vi bør gøre, og kunne vi finde frem til en ordning, som ikke rummer de betænkeligheder, jeg pegede på før, ville jeg hilse det med megen tilfredshed. Jeg er helt enig i de betragtninger, det ærede medlem anførte om, at man bør advare imod letsindighed i afbetalingskøb — det ærede medlem hr. J. M. Pedersen gav jo en drastisk skildring af, hvordan det kan ytre sig i praksis. Jeg synes, det er rigtigt at advare folk derimod, de kan komme i en situation, som for dem selv er ganske uholdbar.

Til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen vil jeg først gøre den almindelige bemærkning, at jeg er enig med det ærede medlem i, at man så stærkt som muligt må understrege denne lovgivnings karakter af en social beskyttelseslov; men jeg vil samtidig gøre den tilføjelse, at man jo ikke må gøre understregningen så stærk, at det hindrer sælgerne i at ville anvende loven. Jeg tror, det er rigtigt, at man her søger at finde en balance. Det ærede medlem nævnte specielt, at man burde have bestemmelser, hvorefter køberen var berettiget til at hæve kontrakten inden leveringen eller kort efter leveringen, når han blot tilbageleverede tingen i ubeskadiget stand. Jeg forstod, at det ærede medlem her specielt tænkte på afbetalingskontrakter, der er indgået ved agent, og dette spørgsmål, som jo har været drøftet såvel i det sagkyndige udvalg som under vor arbejde med forslaget i justitsministeriet, er jeg meget villig til at diskutere i det udvalg, som jeg venter nedsat om dette lovforslag.

Jeg tror, jeg kan sige, at det ærede medlem — såvidt jeg opfattede det — har fortolket bestemmelsen i § 6, stk. 3, ganske rigtigt. Det ærede medlems kommentar til bestemmelserne i § 9, stk. 2, er jeg særdeles villig til at se på, ligeledes den bemærkning, det ærede medlem gjorde vedrørende en tilføjelse til § 10, stk. 1.

Også det ærede medlem var interesseret i udkastets § 18; som allerede sagt vil det blive drøftet.

Det ærede medlem rejste kritik af vindikationsretten i forbindelse med denne lovgivning og ønskede i stedet den svenske ordning gennemført. Jeg kan meget vel se den begrundelse, der kan anføres for

at forlade de meget strenge vindikationsregler, der gælder i dansk ret, og i højere grad gå over til en beskyttelse af — jeg havde nær sagt: den godtroende køber; det er ikke sagt i nogen ond mening. Men jeg tror ikke, man skal revidere på et så fundamentalt punkt på et enkeltområde som det, der her er tale om.

Også det ærede medlems bemærkninger om at gå over til privat forfølgning i under-slæbssager denne lov vedrørende er jeg villig til at overveje.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen knyttede også nogle betragtninger til spørgsmålet om kvaliteten. Det svar, jeg gav det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenaa), gælder også det ærede medlems bemærkninger. Jeg forstod, at det ærede medlem fandt forslaget nogenlunde tilfredsstillende, og det er jeg glad for. Det ærede medlem pegede på, at der er en bestemt kategori af afbetalingskøbere, som køber ting på afbetaling vel vidende, at de ikke er i stand til at betale, og det ærede medlem var betænkelig ved bestemmelsen i § 10, sidste stykke, fordi det ærede medlem frygtede, at tilbage-tagelsen af tingen herefter kunne udstrækkes i indtil et år. Jeg ville meget nødt, at bestemmelsen skulle udgå af den grund. Jeg ser godt, at man kan komme ud for tilfælde, hvor der er købere af denne kategori. Det kan, som det ærede medlem fremhævede, være vanskeligt for sælgeren at se, om det er betalingsdygtige og betalingsvillige købere, han står overfor. Jeg kan ikke se rettere, end at det er den risiko, sælgeren simpelthen må løbe, og jeg anser det ikke for muligt ved lovforanstaltninger at beskytte ham imod denne risiko.

Jeg skal slutte med at takke samtlige ordførere for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået.

Anker Lau: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for den udprægede forhandlingsvilje, han gav tilsagn om at ville vise i det kommende udvalg, og også for bemærkningen om, at det gjaldt om at skaffe balance mellem købers og sælgers interesse. Man må naturligvis ikke ordne det sådan, at sælgeren simpelthen ikke tør indlade sig på de vilkår, der bydes; så opnår man nemlig ikke det, der er denne lovs formål. Formålet